

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psalm. XLII. Quemadmodum desiderat ceruus, &c. Carm. gen. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Seruaui animus, dexteram
 Te porrigente, qui receperas tuam
 Semper tuendum me in fidem.
 Agnoscat orbis unicum & colat Deum,
 Quem gens honorat Isaci:
 Vnumq̄ laudet, temporum donec uices
 Luces & umbræ diuident.

GEORGII BV-
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 secundum librum Psalmorum.

PSALM. XLII. *Quemadmodum desi-*
derat ceruus, &c. Carm. gen. 13.

Non ceruus fluuios sicauet algidos,
 Ceruus, turba canum quem premit, ut tui
 Cor desiderio carpitur anxio,
 Rerum conditar optime.
 Huc me raptat amor dulcis, & impotens
 Ardor ferre moras. O niueum diem
 Qui templo reducem me statuet tuo!
 O lucis iubar aureum!
 Ieiunus lacrymis pro dape se dolor
 Pascit turba meis obuia dum malis
 Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
 Cur non deserit exulem?

At

At rursus bonitas quum subijt tua,
Et menti auxiliij certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine,
Festis quum populus me reducem choris,
Fauistisq; excipiet uocibus, & Dei
Pompa cum celebri me comitabitur
Augusta ad penetralia.
Cur me sollicitis teq; doloribus
Mens ægra exanimas: pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ uindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
Hæc mentem recreat spes, licet auis
Iordanis lateam saltibus, Hermonij
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
Quamuis agminibus me mala densius
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare uerberat
Raucis litora fluctibus:
Tu si me placido lumine uideris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Mæroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce iubar tuæ.
Laudes interea non mihi nox tuas,
Non curæ impedient: ô columeu meum
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus!
Dirumpor: tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis

Insultans rogat, Heus iste tuus Deus
 Cur nunc deserit exulem?
 Cur me sollicitis teq̄ doloribus
 Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
 Te da: quo patriæ uindice redditus,
 Grates lætus adhuc agam.

PSALM. XLIII. Iudica me Deus, & discerne caus. &c. Carm. gen. ii.

V Index esto mihi Deus,
 Et patrocínio protege me tuo,
 Oppressum scelere impio:
 Et fraudum laqueos frange nefarios.
 Vitæ ô præsidium meæ,
 Cur me præsidio destituis tuo?
 Cur lactu uagor obsitus,
 Dum sæuæ furias uito tyrannidis?
 Profer lumen opis tuæ:
 Montem pande uiam quæ ferat ad tuum:
 Montem: quam propiè domum
 Maiestate tui numinis incolis.
 Atq̄ aram adueniam ad tuam,
 Ac te, lætitiæ materiam meæ.
 Et grata cythara tibi
 Grates lætus agam conditor optime.
 Cur mæres anime anxie,
 Ac me sollicito pectore maceras?
 Omnem pone metum, ac Deo
 Curam crede tui, quem super æthera
 Cantu sospes adhuc feram,
 Quum saluus patriæ reddar amabili.

PSAL.